

Digitale lichtheid

Columns - 13 december 2019 - Auteur: Carsten Brzeski

Een headhunter belde onlangs een vriend van mij voor een leuke functie in Duitsland. Mijn vriend is een specialist in zijn vak en wordt al jaren gerespecteerd voor zijn kennis. Hoewel hij zijn studies en eindexamen toch al zo'n dertig jaar geleden afwerkte, vroeg de headhunter hem zijn lijsten met examencijfers op te sturen ter vervollediging van het dossier. In Duitsland is dat niet ongebruikelijk. Maar zou zijn mogelijke benoeming echt afhangen van de eindexamenresultaten uit zijn puberteit?

Dat Duitsland met nostalgie naar het verleden kijkt, is voor u als columnlezer niet nieuw. Wel zijn er de laatste twee jaar duidelijk signalen dat de politiek zich bewust is van de achterstand op het vlak van digitalisering en bijbehorende competenties. Daarom worden ijverig congressen georganiseerd en adviesraden opgericht. Zo nam Duitsland al in 2013 de e-governmentwet aan. Die verplicht de overheid om met een digitaal burgerportaal te komen, inclusief digitale diensten en het gebruik van digitale identificering (eID).

Alleen gaapt de laatste jaren een steeds groter gat tussen idee en werkelijkheid. Vandaag zijn maar heel weinig digitale diensten beschikbaar, de eID wordt tot nader order niet gebruikt en het begrip e-government zegt de gemiddelde Duitser nog helemaal niets. Het helpt bovendien niet dat de uitrol van digitalisering voor overheidsdiensten vooral een verantwoordelijkheid is van de deelstaten, met een groot onderling verschil in snelheid en doelstellingen. Zo hebben sommige deelstaten een eigen e-governmentwetgeving, andere dan weer niet.

Waar zijn de nieuwe digitale producten en diensten?

Dat Duitsland moeite heeft met de ongrijpbaarheid van digitalisering maakte de persmededeling van de bondsregering in november, na een interne top over digitalisering, nog eens duidelijk. 'De bondsregering zet vaart achter digitalisering met 10 miljoen elektrische auto's tot 2030 en 1,1 miljard euro voor meer gsm-masten en een betere dekking van het mobiele netwerk'. Goede maatregelen met fysieke opbrengsten, maar geen digitalisering.

Waar zijn de nieuwe digitale producten en diensten, een betere dienstverlening

aan burgers via online aanvragen en nieuwe mogelijkheden om tussen de verkiezingen door de burgers te betrekken? Dat een live tv-reportage van de top tijdens de uitzending moest worden onderbroken door een gebrekkige internetverbinding, was het hilarische bewijs dat niet e-auto's bovenaan het verlanglijstje moeten staan.

De ervaringen van mijn vriend laten zien dat de regering niet de enige is die moeite heeft met de digitale toekomst. Dertig jaar geleden was mijn vriend misschien met zijn Atari of C64 aan het spelen, maar voor IT-vaardigheden of communicatie kreeg hij nog geen cijfers. De aangeboden toekomstgerichte functie wordt kennelijk ingevuld door kandidaten met goede cijfertjes uit een ver verleden. Om de digitalisering echt snel vooruit te doen gaan, zal Duitsland zijn industriële focus op hardware en het verleden van zich moeten afschudden. Het land heeft de zware opgave om lichter te worden.

Deze column is met toestemming overgenomen van de Belgische krant [De Tijd](#)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/34752/digitale-lichtheid>